

با همکاری دانشگاه صنعتی شیراز و شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب

میدان نفتی منصوری در آستانه تحولی فناورانه

مشعل - قراردادهای میدان محور با دانشگاه‌ها نقطه عطف همکاری مشترک صنعت نفت با دانشگاه‌ها است که از سال ۹۳ کلید خورده و در حال حاضر ۹ میدان نفتی فعال صنعت نفت در جریان این پروژه پژوهشی با هدف ازدیاد برداشت قرار دارند. در سال‌های گذشته به شکلی انفرادی دانشگاه‌ها در پروژه‌های صنعتی همراه بودند، اما در قالب این قرارداد بالادستی، دانشگاه‌ها به عنوان یکی از بال‌های تحقق اهداف در نظر گرفته شده‌اند که می‌توانند اهداف پژوهشی و فناورانه خود را هم پیش ببرند. در قرارداد مطالعه فناورانه ۹ میدان نفتی کشور مطالعه میدان آزادگان جنوبی به انستیتو مهندسی نفت دانشگاه تهران، میدان نفتی دارخوین به دانشگاه امیرکبیر، میدان نفتی سروش به دانشگاه سهند تبریز، میدان اهواز به پژوهشگاه صنعت نفت، میدان کرج به دانشگاه آزاد اسلامی، میدان کوپال به دانشگاه صنعتی شریف، میدان منصوری به دانشگاه شیراز، میدان گچساران به دانشگاه صنعت نفت و میدان بی‌بی حکیمه به پژوهشگاه ازدیاد برداشت واگذار شد. در این گفت‌وگو آخرین وضعیت پیشرفت پروژه در دست دانشگاه شیراز را از مهدی اسکروچی، مدیر پروژه میدان منصوری در دانشگاه شیراز جویا شدیم.

اسکروچی با اعلام اینکه فعالیت دانشگاه شیراز در جهت مطالعه پژوهشی میدان منصوری به عنوان یکی از پروژه‌های میدان محور از سال ۹۳ شروع شده، گفت: در واقع در ابتدا این ایده به صورت کنسرسیوم ازدیاد برداشت بر اساس رونمایی از دستگاه ازدیاد برداشت میکروبی دانشگاه شیراز در نمایشگاه هفته پژوهش شکل گرفت و بعداً به صورت فعلی ارتقا پیدا کرد. قرارداد بین دانشگاه شیراز و وزارت نفت در سال ۹۳ منعقد شد و از همان زمان با حضور همه جانبه مسئولان دانشگاه و همکاری شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب به عنوان طرف قرارداد برنامهریزی‌ها آغاز شد.

توقف ناگهانی داشتیم اما ناامید نشدیم

وی با اعلام اینکه ۱۹ عنوان اولویت بر اساس نیازهای ذاتی میدان منصوری تعیین شد که از میان سه اولویت از سوی کارفرما تعیین و یکی از آنها جامع‌سازی و منجر به قرارداد شد، افزود: اقداماتی در این فاصله انجام شد، اما در سال ۹۵ قرارداد با تغییر رویکردها اصلاح شد. البته این تغییر برای ما خوب نبود و درست در زمانی اتفاق افتاد که پروژه در فاز اول تمام شده بود و همین تغییرات رویکردی کار قبلی را متوقف کرد. وی افزود: تغییر و توقف ناگهانی قرارداد و تغییر رویکردها برنامهریزی‌ها را تغییر داد و محتوای قرارداد پیشین در رویکرد جدید به فاز سوم (حداقل چهار سال بعد) منتقل شد. تلاش ما این بود که در رویکرد جدید انگیزه‌ها را بیشتر کنیم. در قرارداد جدید شرح کار و جزئیات آن و مبلغ قرارداد از ابتدای کار مشخص نبود و هنوز هم تعیین نشده است در حالی که عملاً از زمان ابلاغ قرارداد بیش از ۱۶ ماه گذشته و بسته کار اول قرارداد باید تا پایان سال جاری تکمیل شود. این بلاکلیفی مهمترین نقطه ضعف پروژه محسوب می‌شود. با وجود این از روند کار و همکاری‌های شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب راضی هستیم و تلاش می‌کنیم از این فرصت مغتنم ملی در جهت تحقق اهداف کلان کشور در این زمینه نقش آفرینی داشته باشیم اما انتظار داریم سایر ارکان پروژه نیز در این مسیر با جدیت و سرعت بیشتر محتوای کار را تصویب کرده و مانع از تاخیر در حصول نتیجه پروژه شوند. مدیر پروژه میدان نفتی منصوری در دانشگاه شیراز تأکید دارد که در مسیر اجرای این پروژه باید افرادی که به امر پژوهش اعتقاد کامل دارند، قرار بگیرند و افزود: مسئله مهم ما این است که بخش اندکی از افراد نقش آفرین در این کار تفاوتی بین پژوهش و توسعه فناوری و اثر بلندمدت این کار بر اقتصاد کشور را با کار یک شرکت مطالعه مخزن معمولی قائل

نمی‌شوند. این توجه و حساسیت در میان مدیران عالی رتبه و کارشناسان توانمند و متخصصین شرکت ملی نفت وجود دارد و آنها اعتقاد بالایی به انجام این کار دارند اما آگاه در میان مدیران سطوح پایین تر افرادی با نقش آفرینی مهم و کلیدی هستند که زمینه‌ساز اجرای کار محدود کرده و خلاقیت را که مهمترین بستر لازم برای به نتیجه رسیدن پروژه‌های پژوهشی است، با اصرار تبدیل به شرح کار پروژه به سازو کارهای رایج و قدیمی مطالعات، از بین می‌برند، در حالی که فرهنگ توسعه فناوری باید در هر دو طرف قرارداد باشد. اسکروچی با اشاره به همکاری همه جانبه شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب در این پروژه اظهار کرد: این همکاری خوب از همان ابتدا شروع شد و همه داده‌های مورد نیاز را در اختیار دانشگاه شیراز قرار دادند. در این مدت فهم مشترک خوبی از این پروژه داشته‌ایم و از این جهت می‌توان گفت تنها تغییرات حاشیهای تغییر قرارداد اصلی برای ما مسئله‌ساز بود. وی افزود: آبروی فنی خوب و اعتماد ارزشمندی از دانشگاه شیراز در مناطق نفت‌خیز جنوب وجود دارد و این اعتماد از ارتباط دانشی قبلی بین ما حاصل شده است. در این مدت جلسات مشترک زیادی داشتیم و سوابق میدان از روز اول با توجه به ماهیت محرمانه آن در اختیار ما قرار گرفت. اگر چه کمبودهای اطلاعاتی و عدم قطعیت وجود دارد و هر دو طرف به این نواقص واقف هستند، اما به خوبی از آنها آگاه هستیم و می‌دانیم که به چه دلیلی و چه زمانی به وجود آمده است. مدیر پروژه میدان نفتی منصوری در دانشگاه شیراز یادآور شد: شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب از ابتدا تا همین امروز هر تغییر و اقدام جدید که در روند کار موثر است را بلافاصله با مکتبهای کوتاه به ما اعلام می‌کنند. این شرایط هم حاصل درک مشترک از کار یکدیگر است و آنها می‌دانند کار ما برای آنها ارزش آفرین است.

تغییرات مدیریتی مانع اجرای پروژه نشد

وی با بیان اینکه دانشگاه شیراز از زمان شروع این پروژه تاکنون تحولات زیادی داشته و سه رئیس دانشگاه و سه معاون پژوهشی و دو مدیر پروژه را تجربه کرده است، افزود: این تغییرات زمانگیر و همراه با تغییرات حاشیهای بوده است اما خوشبختانه همه روسای دانشگاه موافق این پروژه و همکاری مشترک بوده‌اند و این کار را یکی از مسئولیت‌های دانشگاه در مقابل کشور می‌دانند. رئیس دانشگاه شیراز مستقیماً در جلسات مربوط به این پروژه حضور دارد و پروژه فارغ از تغییرات مدیریتی ادامه دارد. وی افزود: دانشگاه شیراز به غیر از میدان نفتی منصوری، دو پروژه دیگر و مهم خود یعنی

«توسعه دانش فنی برداشت از همان سال برداشت شد. وی با قسمت‌های مخزن سابقه این همکاری نمونه قراردادی برای ملی مناطق نفت‌خیز در دانشگاه شیراز تفاوت دارد و شامل دانشگاه شیراز بخش می‌رود با مطالعه با می‌رود با مشکلات چاه دستاوردها پروژه باید به شکل انجام شود و مناطق از کار روی این بخش عنوان بخش پایین اسکروچی با اعلام پدیده‌های کم شد افزود: بیش از ۱۰۰ باز یافت در بخش بر در صد و بخش آسم ضریب باز یافت چند می‌شود، چقدر از نفت اجرا دارد. وی با بیان تولید داشته و این شناخت مخزن مورد اساس موارد مشابه

پیش‌بینی
اسکروچی افزود: پیش‌بینی است که اگر مورد تأیید و آنجا اگر مورد قبول